

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA” IESE ÎN FIECARE ZI.

Pe unu an 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:

Pe an 40 fr., pe șese luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

ANULU XLIX.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

O seriă garmond 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicat

Scrierile nefrancoate nu se primesc. — Manuscrise nu se retrămit.

Nr. 110.

Vineri, 16 (28) Maiu.

1886.

Brașov 15 Maiu 1886.

Cetim în foia guvernamentală din Clușiu „Kolozsvári Közlöny” de Duminecă, 23 Maiu n. următoarea foarte caracteristică notiță:

„Agitate, până la tronă. Câteva femei române au hotărît să înființeze în Sătmaru o „Reunionne de femei române.” Statutele acestei reuniuni însă n’au fost aprobate, pentru că conform raportului vicespanului există destule reuniuni de femei în comitat și cu deosebire reuniunea de industrii a femeilor din acest comitat primesce cu brațele deschise ori-ce membre, așa că nu e nici o lipsă de-o separațiune ca cea proiectată. „Gazeta Transilvaniei” comunicând acum rescriptul ministerial, provocă pe memoratele dame, a cărora conducătoare este Ana Bilțiu nasc. Erdős, ca să mergă să se plângă la Majestate. „Gazeta” scie bine, că alu nostru domnitor-rege constituțional nu va lucra în contra mersului legii, i-ar plăce însă să pōtă folosi și pe femei pentru demonstrațiuni nebasate.”

Minunași omeni mai sunt cei dela „Kolozsvári Közlöny”. Pecat că pe șovinisti maghiari îi absorbă așa de mult „demonstrațiunile” de tot felul, încât n’au răgaz de-a apreția cum se cuvine deșteptăciunea celor dela această foia, căci de sigur nu i-ar mai lăsa să-și pērdă timpul cu notițe neînsemnate ca cea de sus, ci i-ar invita să ocupe catedra de teoria și de dreptul constituțional la universitatea din Clușiu.

Mărturisim că mintea noastră nici pōte cuprinde o înțelepciune așa de adencă, ca aceea ce-o desvōltă cei dela „Kolozsvári Közlöny” în materie de constituționalism, și, decă am pōt-o cuprinde, am trebui să credem că am trăit până acum într-o primejdiosă rētăcire.

Noi, cu mintea noastră de omeni, cari n’am mâncat înțelepciunea cu lingura, eram până acum de părere, că într-unu stat constituțional este lege ceea ce stabilesc corpurile legiuitoare și sancționează Suveranul, ér ministrii sunt responsabili pentru respectarea și păzirea legii astfel aduse. Cei dela „Kolozsvári Közlöny” ne luminează însă, că în Ungaria este lege numai ceea ce ordonă ministrii. Ordonanțele și decisiunile d-lui Tisza le numesc ei „mersul legii” și pretind, că domnitorul-rege constituțional nu va întreprinde nimic în contra acestui mers.

Are dreptate „Kolozsvári Közlöny”, decă crede că atâtă am învățat și noi, că domnitorul constituțional nu pōte lucra în contra legilor. De unde își ia însă ministrul dreptul de a lucra în potriua legilor și a constituțiunii? Din răspunderea ce-o are față cu parlamentul?

Din vorbele lui „Kol. Közl.” s’ar păre în adevăr, că d-lu Tisza ar lua asupra-și o gravă răspundere față cu corpurile legiuitoare maghiare, decă ar da voiă să se înființeze în comitatul Sătmarului, unde sunt totu numai reuniuni maghiare, și o reuniune de binefacere a femeilor române.

Așa trebuie să fiă, căci ministrul în rescriptul său nu dice, că legea opresce formarea unei asemenea reuniuni, ci dice numai că sunt destule reuniuni maghiare și deci nu mai trebuie și una română.

Decă așa este, atunci nu’nțelegem de ce ne mai vine „Kol. Közl.” cu constituționalismul și de ce voesc să bage, în contra principiilor constituționale, și pe domnitorul-rege în complotul ce l’a urzit șovinismul cu scop, ca să oprēscă esercitarea egală a drepturilor cetățenilor de naționalitate română din acestu stat?

Noi, cari în încăpăținarea noastră nu putem înțelege nicidecum „mersul legii” după cum îl înțeleg cei dela „Kol. Közl.”, scim una și bună, că adeca domnitorul nostru constituțional trebuie să stea deasupra partidelor și nu pōtă ține cont de pōttele Ungurilor din Săt-

maru, cari voesc să înăbușescă dezvoltarea culturală a Românilor de acolo.

Mai presus de tōte însă, domnitorul nostru nu pōte permite, ca ministrii săi, călcând legile sancționate și constituțiunea țerii, să creeze o stare de adencă nemulțămire în țera și să pericliteze astfel pacea internă a statului.

De aceea îndemnăm din nou pe femeile române din Sătmar să mergă la treptele tronului și să caute acolo scut și apărare în contra încălcării drepturilor lor cetățenesci.

Starea financiară a Ungariei.

(Desbaterile asupra creditelor suplimentare.)

În Nr. 105 din 10 (22) Maiu c. alu foiei noastre, o corespondență din Pesta ne-a arătat în trāsuri generale starea financiară a statului ungar și cetitorii nostri s’au putut convinge, că această stare e foarte critică și că, decă deficitele vor crește și de aci înainte ca până acum, statul e amenințat de unu stranic faliment.

Lăsăm de astădată să vorbescă chiar Ungurii despre politica financiară a guvernului lor, dând unu resumat despre desbaterile din dietă, începute la 14 Maiu n. c. asupra proiectelor, prin care guvernul a cerut să-i voteze dieta bani, ca să-și acopere deficitele anilor trecuți.

Desbaterea au deschis-o raportorii Ladislau Lukacs și Alexandru Hegedüs, cari n’aură încătrău și trebuit să recunoscă, că se comit neregularități în administrarea finanelor, că e defectuos controlul și ținerea în evidență din partea autorităților supreme însărcinate cu acestea; dēr se încercă să dovedescă că deficitele nu numai sunt folositoare, ci și necesare. Straniu folos!

Opoziționalul Ignatz Helfy descrie cu cele mai negre colorii situațiunea financiară și propuse: deōrece deficitul trece peste 27.6 milioane, că guvernul de ani calcă cele mai fundamentale drepturi ale legislațiunii, dreptul bugetar, prin cheltuelile în plus fără nici o sistemă, sporindu-le mereu, așa că situațiunea financiară a luat unu caracter amenințator, care se-și esprime desaprobarea sa asupra procederei guvernului și se nu-i voteze simele cerute pentru acoperirea deficitelor; mai departe camera să numescă o comisiune parlamentară care să facă cercetare și să lămurescă situațiunea financiară a țerii. În cursul discursului său întrebă: cum de guvernul față cu asemenea fapte mai are cutezanța a sta în fruntea afacerilor?

„Ministrul de finance Szapary arată, că estinderea rețelei căilor ferate a pricinuit cele mai mari cheltueli dēr speră, că nu se va mai întempla acesta. Întriga împovărare anuală ce va mai fi necesară în acestu an și în 1887 va fi de 3 și jumătate milioane. Acestea nu se vor acoperi prin sporirea dărilor, ci prin scăderea investițiilor și prin mai marea exploatare a afacerilor statului și a monopolurilor. În viitor prin urmare se va urma principiul restringerii cheltuelilor, ér nu alu sporirii veniturilor.

Ferdinandu Horanszky, opozițional moderat, condamnă politica financiară a guvernului, care constă numai în sporirea dărilor și în facerea de datorii, cari au adus o stare chaotică, o catastrofă. Guvernul se află în nevoia financiară și e caracteristică, că aruncă responsabilitatea pentru această stare în spinarea căilor ferate. Guvernul vrea să mascheze situațiunea. Căile ferate n’au înghițit creditele votate, și cu tōte astea guvernul le-a cheltuit pentru alte scopuri. Guvernului îi trebuie bani, dēr oratorul nu i pōte vota nici unu ban cu bună conștiință. Când am imputat guvernului că rău mergu lucrurile cu căile ferate, ministrul și secretarul de stat au respins imputările cu indignațiune dēr eti că faptele ne dau dreptate. Guvernul a sciut de tōte. Nu căile ferate sunt cauza relelor financiare, ci politica financiară fără cap a guvernului, care caută să ametească țera. Datoriile au crescut colosal și nu pricepem cum mai stă în oficiu guvernul, care de 10 ani de zile sporesce mereu dările. Unu asemenea guvern ușuratec nu i se pōtă încredința bani. Oratorul propune să se respingă proiectele și să se alēgă o comisiune parlamentară, care să facă investigațiune.

Blasiu Orban vorbi contra proiectelor guvernului. Ministrul de comunicațiă Kemeny se mărgini a lămurii cheltuelile în plus ale resortului său, aruncând tōtă vina pe direcțiunea căilor ferate sub Tolnay, căruia îi impută disordine, negligență, nepunctualitate și ușurință în administrarea banilor.

Ludovicu Bottlik vorbi aspru contra ministrului Kemeny. Nu e îngrozitor, dice el, când unu ministru se apēra în comisiunea financiară cu aceea, că n’au avut cunoscință despre abuzuri, cum le numesc el cheltuelile în plus de milioane? Acestă mărturisire aruncă o tristă lămină asupra organelor speciale ale guvernului, căci e fapt cunoscut, că direcțiunea căilor ferate a ostu totdeuna așa organizată, încât în ea totdeuna a avut loc câte unu organ alu ministerului de finance și de comunicațiune, și prin urmare ministerele pōt să aibă cunoscință despre afacerile curente. La căile ferate se pōt ușor cruța milioane. Acusațiunea de grea negligență cade numai asupra guvernului. Chiar vorbele raportorilor, că așa ceva nu se va mai întempla în viitor, continu o aspră condamnare a procederei ministeriale.

(Va urma.)

Răspunsul la interpelarea lui Zay.

Ministrul de comērciu Szechenyi a răspuns la interpelarea deputatului Zay, privitoare la ruperea negocierilor cu România, următoarele:

Spre a răspunde la întâia întrebare voiu expune pe scurt mersul negocierilor și voiu arēta ce punct de vedere a adoptat guvernul, ce am voit să dobândim și în fine care a fost cauza rupturii. Când veni vremea d’a se negocia asupra noului tractat, guvernul se hotărî d’a arēta cea mai mare bună-voință, care ar fi în acord cu interesele noastre, spre a ajunge la încheierea unei convențiuni și a nu se arunca asupra guvernului ungaru vina, decă negocierile nu voru da nici un rezultat. Acesta era punctul de vedere alu guvernului în privința negocierilor. Dēr în privința tractatului elu a fost cel următor: ca, mai’nainte de tōte, să se garanteze în noul tractat că nu se voru mai întempla tōte abuzurile, șicane și pedici nemotivate, contra cărora nu se luaseră pōte destule garanții în vechia convențiune; această voiamă eu neapărat să dobândesc. Spre a dobândi această, eram din parte-mi dispus, în privința importului de vite, pe care România pune o mare greutate, să acord înlesniri într-o aceea, ca să se arate într-o lege pozitivă sau într-unu aranjament pozitiv când este permis importul de vite în Austro-Ungaria și când nu. Adică declarai că sunt gata a încheia o convențiă veterinară, ca o favore pentru casul când România va pōtă dovedi: că în România epizootia nu se desvōltă de la sine, că România are aceleași legi veterinare ca și noi, că ea aplică aceste legi totu atât de energic și de punctual ca noi. Cu aceste trei condițiuni declarai că sunt gata a încheia o convențiune veterinară cu România, asemenea cu aceea ce există cu Serbia. Prin această am arătat cea mai mare concesione, și pe care o parte a Camerei o va găsi negreșit prea mare.

Ca răspuns la această, România voi să ne refuze clausa națiunii celei mai favorizate, sau să întindă favorurile ei cel puțin asupra unor articoli, cari erau tocmai cei mai puțin însemnați. Afară de acestea ea pretinse să i se acorde scutirea vamală pentru vite și cereale. După cum vedeți, aceste condițiuni nu puteau fi admise ca bazele unui tractat. Și fiind-că am dat delegaților noștri instrucțiuni că nu putem primi aceste condițiuni, guvernul român declară, că ar fi pecat d’a urma negocierile, și din astă cauză ele au fost naturalmente întrerupte. Ce privește prezentarea actelor în această privință, cred că, după ce am espus francu mersul negocierilor, este de prisos prezentarea lor.

La întrebarea a treia nu pōtă răspunde decăt că noi, cu tōtă bună-voință ce am arătat, nu putem privi altfel negocierile decăt ca întrerupte. Eu cred însă, din punctul de vedere alu demnității monarhiei... (Strigăte dela extrema stângă: „A Ungariei, ér nu a monarhiei.”)... Dați-mi voie: eu sunt ministru ungar, ca ministru ungar și ca cetățen ungar eu recunosc monarhia. Dicu, că nu este cu puțință a lua eu inițiativa

pentru continuarea negocierilor. Când nise asemenea demersuri ar fi întreprinse de România, le-ași primi cu bucurie, căci considerăm o stare de lucruri întemeiată pe tractate ori-cum mai preferabile decât un război vamal.

La a patra întrebare răspund, că nu pot să considerăm starea fără tractat altfel decât ca un război vamal. Un război vamal, după a mea părere, nu poate fi de folos nici pentru o parte, nici pentru cealaltă. Eu văd în faptul, că în acești din urmă timp România a stabilit un astfel de tarif general vamal, care lovesce foarte aspru proveniențele austriace și ungare, semne premergătoare despre un război vamal.

Spre a răspunde acum și la a cincea întrebare, declar, că ne vom strădui, în acest război vamal, să dăm ajutor seriose acelor ramuri de industrie, pe care le va vătăma, și să luăm chiar inițiativa d'a paraliza această vătămare.

În orice caz cred, că, chiar atunci când războiul vamal ar începe cu toată furia, vom resimți și noi jicirile lui, d'ar vom avea și folos, că România de sigur va suferi cele mai mari pagube din cauza războiului vamal, și de aceea cred, că ea va face cele dăruite demersuri spre a se reîncheia negocierile pentru încheierea unui tractat comercial.

Cartea verde a României.

Protocoalele conferințelor pentru încheierea tractatului de comerț între Austro-Ungaria și România.

Ședința 4-a, 22 Aprilie 1886. Delegații români după ce au luat instrucțiunile guvernului nostru reînnoiesc declarațiunea făcută de d'nsii în ședința precedentă, privitor la clauza națiunii celei mai favorizate și prin care propun ca în loc d'a se exclude în mod absolut aceea clausă, să se hotărască, ca „ori ce favoare acordată în cursul convențiunei unei a treia puteri să se reflecte și asupra părților acum contractante, în schimb de avantaje echivalente.“

Delegații austro-ungari ar vră să scie dacă guvernul regal e hotărât a refusa Austro-Ungariei clauza națiunii celei mai favorizate chiar atunci când toate favorurile ce ea reclamă ar fi acordate.

Delegații români răspund, că vor supune chestiunea guvernului lor.

Delegații austriaci susțin principiul garelor comune, cum există la Predeal și Ițcani.

Delegații români se opun acestui principiu, după experiența făcută, și după incidentele regretabile întâmplate la Ițcani. Gara comună dela Predeal există în virtutea unei simple înțelegeri între administrațiunile drumurilor de fier, căci convențiunea iscălită, privitoare la această chestiune, n'a fost votată de camere.

Delegații austriaci cer, prin proiectul lor de tractat, ca guvernul român să revocă, înainte de punerea în vigoare a prezentului tractat, legea română pusă în vigoare la 1 Aprilie 1885, lege care regulăză imposibilitatea asupra alcoolurilor.

Delegații români resping această pretenție. Ei nu pricep cum se poate a se pretinde ca tractatul să aibă un efect retroactiv. Chestiunea primelor atinge un drept de administrație interioară, la care statul român nu poate să renunțe.

Delegații austriaci propun atunci, ca primele române să nu fiă mai mari ca primele austro-ungare, a căror quantum va fi foarte curând fixat prin o lege a Monarchiei.

Cestiunea rămâne rezervată.

Ședința viitoare e anunțată pe a doua zi.

SCRILE DILEI.

Comandantul regimentului nostru de infanterie Nr. 2 d. colonelul Franciscu Benda și-a serbat erii iubileul

FOILETONUL.

Călătoria lui Stanley prin Africa centrală.

(Urmare.)

„Să cercetezi întregă țera,“ adăugă regele, „și după-ce vei fi vădit rîurile, îți voi arăta alte lucruri și mai minunate: isvórele calde dela Mtagata!“

Stanley cutreeră în toate părțile țera în adevăr frumósă, cercetă rîurile și lacurile — din acestea din urmă se află în Karagve șapte-spre-zece, — se adânc prin frumoșele văi și se urcă pe înălțimi. În apropierea lacurilor călătorii noștri fură chinuți de un fel de muschitos*) așa de tare, încât nu putură să închidă ochii de loc peste noapte.

Mai interesantă a fost excursiunea la baia Mtagata, care se află cu 56 kilometri spre nord dela Kafurro. Rumanika îi dădu lui Stanley ca conducător 30 indigeni. Afară de acesta călătorul nostru mai luă cu sine încă 30 Vangvana.

De-a lungul drumului se 'ntindeau locuri de tot roditoare, cât se poate de potrivite pentru economia de vite, și cutreerate de cireși numeroșe. Păduri se ve-

*) Muschitos sau moschitos sunt nise țânțari mari de prin locurile călduroșe, cari pișcă grozav de tare.

de patruzeci de ani de când servește în armată. Erî la ameli oficerii regimentului în frunte cu d. generalul de brigadă Paul Bernat l'au felicitat în corpore, er' după masă a fost în onóra iubilarului dare la semn cu premii, la care au luat parte toți oficerii garnisónei. Frumósă serbare s'a încheiat séra cu o serenadă a muzicii militare. Esprimăm cu acesta ocaziune mult meritatului d. colonelului felicitările noastre cele mai călduroșe!

—x—

Ministrul de interne a adresat, în afacerea însemnării casurilor de mórte, o ordinațiune către comisiunile administrative, care conține următoarele dispozițiuni: 1) În casuri urgente însemnările au să se facă imediat, er în acelea, în care se cere timp de trei zile, în acest timp, și astfel să se înainteze ne'ntârziat respectivelor judecatorii cercuale. 2) Dacă nu există nici un testament, însemnările să se trimetă ne'ntârziat oficiului orfanal, er dacă există testament, atunci să se imăneze oficiului orfanal în copia autentică împreună cu însemnarea casului de mórte. Mai departe comisiunile administrative sunt provocate a observa stricta executare a ordinațiunilor din partea organelor însărcinate cu acesta.

—x—

„Revista politică“ se numește un diar bimensual ce apare în Suceava sub editura și responsabilitatea d-lui Dr. Mateiu Lupu și administrațiunea d-lui S. Fl. Marianu. Noul diar își propune să apere poziția Românilor din Bucovina în viața publică și să țină viu simțemntul lor de solidaritate; să apere drepturile populațiunei românești din țera și să combată orice măsură ce ar jigni interesele poporului român. Li urăm noului diar viață lungă și succes.

—x—

Procurorul suprem a anunțat tribunalului de presă din Pesta broșura intitulată »Cartea Cărilor« de Carol Szini, țpărită în tipografia F. Buschmann, din cauză că vatămă religiunea. Broșura are de scop a deschide lunei ochii, înlăturând credința în iad și formând un raiu pe pământ prin'o religiune și o societate mai bună. Autorul mai ăce, că religiunile au adus miseria în lume și au întunecat adevărul. Tote acestea, ăce procurorul, sunt ațări în contra confesiunilor legale.

—x—

Foile ungurești din Clușiu ne spun, că un Saxon din Dresda cu numele Müller, despre care se ăce că ar fi cel mai tare om din lume, a dat ăile aceste o reprezentațiune în favorul »Kulturgyletului«. »Patrioticele foi însă spun că ori cât de »sublim« a fost scopul acestei reprezentațiuni, rezultatul ei material a fost aproa nimic. În urmă, pentru ca »Kulturgyletului« să nu rămână de rușine, Müller luă pușculița și încep a cerși de pe la public.

—x—

Maiatul scolarilor români dela scóla confesională gr. or. din Alba-Iulia se va serba în 22 Maiu (3 Iunie) 1886 în bercul »Prater«. Inceputul la 3 ore d. m. Prețul intrării de persoană 50 cr., de familie 1 fl. v. a. Venitul curat este menit pentru fondul scolar. Supra-solvirile se vor chita pe cale diaristică.

—x—

Redactorul diarului »Ebredjünk« din Nyiregyhaza i s'a intentat procesul de presă în Pesta din partea a opt persoane: avocatul Zboray Bela, concepiștul ministerial Dr. Bela Romy, funcționarul de poliție P. Szabo, croitorul Rud. Alleram, liferantul de bere An-

ton Balogh, papucarul Iosif Bokro, mehanicul Ignaz Baumgartner și comerciantul P. Siller.

Demonstrațiuni în Pesta.

Și Lună au demonstrat studenții din Pesta. Spre séra se adunară înaintea universității vre-200 de studenți. Rectorul Lechner îi povățuia, să nu turbure liniștea, fiindcă ar strica tot efectul manifestațiunii de Duminecă. De odată se răspândi scirea, că a sosit o telegramă din Raab. Un student o citi: »Studenții academiei de drept din Raab salută pe studenții universității din Budapesta, pentru manifestațiunea lor patriotică!« După multe »Eljenuri« studenții porniră către cafele »Árvai.« Aici îi sfătuiră doi oratori, să se liniștescă și să mērgă acasă. Deși toți strigară »Eljen« nu i-au ascultat ci urmară parolei: »La fortăreță!« ce-o dădură alți oratori. Studenții trecură în grupuri mici peste podul de lanțuri la Buda, care era în stare completă de asediare. Poliștii călăreți opreau pe toți câți nu se legitimau. Cu toate precauțiunile aceste, totu au putut străbate demonstrații și cu strigățul: »Abzug Ianski« se adunară împrejurul monumentului lui Hentzi și întonară cântecul: »Kossuth Lajos azt izente«. Dér poliștii călăreți împrășțiară curând pe cântăreți, cari se retraseră la pod. Numărul demonstrațiilor se urcă acuma la 200, cari mērgu strâși ca un ăid și strigând și fluierând. Sub ferestrele casinei oficerilor se oprî mulțimea și aplaudă viu pe un orator, care vorbea într'un mod odios contra armatei. După aceea se duseră tumultuanții la teatrul național. Dér aici interveni poliția cu mare energiă și curăț strădele. Patru fură areștați. Mulțimea se retrase în cafenelele dimprejur. Pentru Marți e convocată o adunare de studenți în cafele Árvai, spre a hotărî despre un conduct de torțe pentru deputații Ugron și Szalay.

Intr'aceea chestiunea s'a adus în discuțiune și în cameră. Szalay și Ugron au interpretat pe ministrul Tisza de cele întemplate, ăcend că s'a ofensat națiunea maghiară. Ministrul președinte Tisza a răspuns, că după chiar afirmarea generalului Ianski, n'a fost demonstrațiune politică; el, ca n' fiecare an, a dispus să se împodobescă și să se ilumineze mormintele acelor oficer de geniu, cari sunt îngropați acolo, și anume în rândul acesta să se facă în ăia în care ei au cădut. Acesta nu s'a comunicat prin ordin de ăi, ci prin'o ordinațiune. Nici n'au luat parte în mare ținută, și discursul ce l'a ținut n'a cuprins nici o alusiune politică; totul a fost un act de pietate, totu așa din locuri militare înalte se susține, că totul n'a avut nici un caracter oficial-serbătoresc și că nimenea dintre cei ce au luat parte n'a creșut, că acesta se va privi ca o demonstrațiune politică. Cu toate astea, ăce Tisza, nu pot ca să nu desemneză procederea ca necorectă și fără tact, căci când cineva se află în pozițiune oficială, mai ales decât e soldat, trebuie să se ferescă d'a face lucruri, care pricinuesc nențelegeri. Eu pot asigura camera, că socotesc totdeuna de o datorie a mea a apăra simțemntele națiunii. Dér pot exprima convingerea, că acesta

deau numai în cotiturile cele mai adânci ale munților.

În a doua ăi a călătoriei sale Stanley isbuti a pușca un rinocer cafeniu-închis, de o mărime extraordinară.

În 15 Martie dimineța călătorii noștri ajunseră în pădurea dela Mtagata.

„Locul, în care se află baia,“ scrie Stanley, „este acoperit cu copaci, cari în urma influinței aburilor, ce esă din isvóre, și a gradului însemnat de căldură a pământului au ajuns la o mărime neobișnuită și sânt îmbrăcați cu frunză cât se poate de desă. Sub umbra copacilor celor mari s'a desvoltat un tufiș totu așa de des de fel de fel de plante acățătoare. Lipsa de lumină causată în chipul acesta în cotitura, în care se află baia, este de un efect deosebit. Cred, că ori cine ar veni aicea noapte și ar fi singur. ar crede, că se află într'un loc vrăjit, plin de fantome, și ar simți pērul ridicându-i-se în vēful capului. Pavian de o mărime deosebită și alte maimuțe cu code lungi strigau și acățându-se de ramuri săltau aci pe un arbore aci pe altul, alungându-se unele pe altele.“

Mulți bolnavi din ținuturile de prin prejur întrebunțau isvórele, care se bucură în toate părțile de bun renume. Isvóre de acestea sânt șese; apa are o tem-

peratură de 43° R. și curge în basinuri de scaldat spațioșe, căci ea se întrebunțeză și la bēut și la scaldat.

Stanley bēu în trei ăile din această apă, vrēnd să se convingă însuși de laudele, ce i le făceau indigeni ca unei bēuturi cât se poate de lecuitoare.

„Bēu foarte multă din această apă,“ povestese el, „dar efectul ce l' simți nu fu de loc favorabil. Dimpotrivă îmi făcu așa de rău, încât după câteva ăile mă apucară nise friguri de tot violent. Ceea-ce a pricinuit mai mult decât aceasta, a fost, cred eu, aerul cel umed și nesănătos, ce estă silit să l' inspire la baia, despre care e vorba. Singurul folos, ce l'am avut din excursiunea la baia africană, a fost, că în fiecare dimineță și în fiecare séra mă scaldam, cât îmi era voia. Acelora, cari suferă de bóle de piele, le este de mare folos baia acesta, de ore-ce curăț trupurile, care de altfel nu sânt de loc îngrijite. În decursul celor câteva ăile cât rămaseram aici, vēdurăm venind și plecând cete numeroșe de indigeni. Ei își petreceau scaldându-se și odihnindu-se, jucând și cântând în felul lor primitiv, așa încât echourile din delurile învecinate nu se mai puteau odihni de gura lor.“

La plecare călătorul nostru luă cu sine o sticla de apă din isvórele, din care bēuse, ca întorcându-

e și părerea cercurilor militare, decizătoare din locurile cele mai înalte până jos. Fiind că armata trebuie să stea departe de acțiuni cu colorit politic, sunt convins că se vor lua măsurile ca să nu se mai întâmple astfel de lucruri. (Vii și generale aprobări și aplauze în întreaga cameră).

Ugron susține că a fost ordin oficial și că actul prin urmare a fost oficial. Cu toate acestea ia la cunoștință răspunsul ministrului, precum și Szalay și camera. Ugron dice că, când e vorba de demnitatea națiunii, deosebire de partidă nu există, ci toți sunt una. La eșirea din cameră, Tisza și Ugron au fost salutați de studenții adunați acolo cu vii „eljenuri“.

Privire istorică asupra trecutului politic-social și național al „Ducatului Bucovina“.

(Urmare.)

Dacă mai considerăm apoi, cumcă și acei puținii ai bisericii și țării noastre, cari voiau să câștige o cultură mai înaltă universitară, erau siliți să caute acesta în capitala Galiției, în Liova, unde își făceau creșterea principală, creșterea într-o țară polonă și era polonă, creșterea care îi făcea așă uita limba și datinele țării, ba poto și credința părinților lor, — decât vom considera, și cum, această și încă multe alte de felul lor, apoi nu ne vom mira, cum de cei mai mulți, ce se crescuro și cultivară în modul arătat mai sus, își uitară limba și datinele, se instrăinară de țară, de biserică și de popor, ba își luară în căsătorii soți de confesiune catolică și prin această anticipându și deslipindu pentru totdeauna și pe urmașii săi de biserică și de poporul nostru!!

Încă două împrejurări au contribuit foarte mult la slavizarea Bucovinei noastre.

Aceste împrejurări au fost de mare stricăciune pentru biserică și poporul nostru Bucovinenu, și urmările lor funeste, decât n'au covârșit cumva urmările slavizării oficiale sistematice, apoi de bună seamă au fost întocmai așa de mari și de dăunătoare ca și acele (cauzate prin administrațiunea politică și biserică galiciană).

Una din ele a fost privilegiul acordat Bucovinei de către guvernul austriac îndată după anexarea ei, — privilegiu de a nu da militari pentru armata austriacă, ci de a fi într-o țară scutită de acest tribut însemnat de popor foarte simțit și pe atunci mai cu seamă chiar foarte neplăcut. Și în adevăr pe baza acestui privilegiu nici nu s'a recrutat din Bucovina pentru armata împărătească nici un fecior în decursul de 50 de ani (1775—1825). Manevră politică întrebuintată de către guvernul austriac, spre a nu înstrăina și sumuța încă și mai mult agitată și nedumerită populațiune ortodoxă orientală a noiei provincie anexate, tactică înțeleptă aplicată la scop spre ași câștiga încrederea poporului bucovinean și spre a-lu reține, ca să nu părăsescă pe necețu țara, și să nu trecă la ceilalți frați moldoveni, rămași neanexați în patria lor străveche. Manevră minunată, dără totodată și isvor de slavizare pentru Bucovina noastră, căci Galițianii profitau de acest privilegiu acordat Bucovinei, spre a scăpa de recrutare militară în țara învecinată Galiția, fugiau peste Nistru la Bucovina și se așeau ca servitori pe la velnițele și grajdurile proprietarilor, ca văcari, porcari și jitari (păzitori de câmp) pe la sate, ca struji pe la crășmele și hanurile jidovesce, ca măturători de strade, ca curățători de canaluri și de leșuri, ca hamali, ca tăiațori de lemne prin

orașe, sau scoțându-și ochii ca cerșitori cu lervă pe la poduri și crucile drumurilor etc. etc., — c'unu cuvântu totu ca omeni de condițiunea celor, ce-su cunoscuți și numiți în Bucovina sub numele de: boici și mazuri, intru cătu erau ei din sinul poporului galician mazuro-boicescu de rând. Ceilalți dintre ei, ce erau sau se credeu a fi din familii mai bune, din orașeni etc. aspirau la posturi de fanaragii, de vizitii, de pădurari, de străjeri de nopte, de haiduci etc., și fiindu ei împrașcși prin felurite comune se înțelege, cumcă toți până într'unul decât nu erau poloni de nascere, se alipeau pe lângă comuna biserică ortodoxă din locu.

A doua împrejurare, care a contribuit mult la slavizarea Bucovinei, a fost ocuparea scaunului episcopesc Bucovinean după mórtea lui Dositeu Cheresculu prin unu Român serbisat și renegat adus din Carloviț și anume prin episcopul Vlachovic, care își începuse cariera sa în Bucovina ca profesor și organizator al școlii clericale, atașate pe lângă vechea mânăstire mitropolitană din Suceva. De atunci se lepădară sistematic în școle, în mânăstiri și dăscălii numele familiare (porecele) romănesc și fiii unui părinte numit din botez Dănilă, Andreiu, Simionu, Vasile etc. etc. se porecliră de către autorități și proistoși cu noul nume de Danil-ovic, Andri-ovic, Simion-ovic, Vasile-ovic, Grigor-ovic, Ioan-ovic, Dumitr-ovic, Stefan-ovic, Paul-ovic etc. etc., sau de le convenea proistoșilor mai mult funcțiunea, ce o ocupase părinții elevilor, apoi îi nume: Diacon-ovic, Pop-ovic, Dascal-ovic etc. etc., adevă se introdusesă și se aplica sistematic aceeași metodă de slavizare, după care ajunsese și episcopul numit dela numele strămoșilor săi: dela numele său porecla familiară de „Vlach“ (Român) la cel de Vlach-ovic; era unde nu lepădară numele familiare spre a le înlocui în modul arătat mai sus, acolo nu se jeneră alu anina pe nefastul „vic“ de numele familiar românesc și a preface astfel și pe: Turcanu, Barbulu, Buduru, Litvinu etc. etc., în: Turcan-ovic, Barbul-ovic, Budur-ovic, Litvin-ovic, etc. etc.

Și pentru ca să nu se nască o monotoniă premare ilu înlocuire pe „vic“ icl coala și câte cu unu „écu“, „iuc“, „ciuc“, sau la casu de deosebită aplecare și bună-voință și câte c'unu „schi“, specific polon, ca ceva mai nobil, mai civilizat și papistășesc, și astfel ajunseră numele străvechi romănesc ca: Rêulu, Ciuntulu, Pihulu, Jugulu, Cuculu, Prodanu, Sava, Filipu, Cârstea, Litvinu, Șerbanu etc. etc. a se schimonosi în: Rêul-écu, Ciuntul-écu, Pihul-écu, Jugul-écu, Cucul-écu, Prodan-ciuc, Cârst-iuc, Litvin-iuc, Sav-ciuc, Șerban-ovschi, Vasile-ovschi, etc. etc. era Dracinu — (de unde Dracinețu), Vâlcea sau Volcinu (de unde Volcinețu) etc. devenira Dracin-schi, Volcin-schi etc.

(Va urma.)

Noua lege militară în Franca.

Franca s'a pusă cu totu dinadinsul pe reorganizarea și sporirea armatei sale. Generalulu Boulanger, ministrulu de războiu, a prezentat consiliului de ministri o nouă lege militară, care cuprinde importante reforme. Presa europeană dă deosebită atențiune acestei reorganizări și sporiri a armatei franceze. Etă punctele esențiale ale acestei legi:

Timplu de serviciu se reduce la 3 ani, instituțiunea voluntarilor pe unu an se desființează, deoarece fiecare, fără deosebire, trebuie să servească trei ani; se prevedu însă înlesniri pentru studenții, cari afară de această

se potu concedia după doi ani pe timpu nehotărît. Se introduce o instrucțiune preparatorie militară pentru tinerii de 16 până la 20 ani, cari nu poto costa pe statu nimic. Pentru a nu trece peste 472,000 omeni în timpu de pace preveduți în bugetu, pe cându 3 ani dau împreună cifra de 545,000 de omeni, are ministrulu de războiu dreptulu legalu, d'a chema pe recruți sub steguri la 30 Noemvre, în locu de 1 Noemvre, ér' pe omenii cari au servit săi libereze imediatu după manevrele cele mari. Recrutarea se fia în viitoru strictu teritorialu. Vânătorii se împartu în regimente, din batalioanele care pörtă numărulu 4 ale regimentelor de liniă se formează regimente noue, cavaleria se sporesce puternicu, artileria de fortăreță se separă de artileria de câmp și se unesce cu genulu. Celu ce n'a servit unu an la trupă, se nu poto deveni în viitoru oficeru. Toți suboficerii, cari sersesc 15 ani, au, după modelulu prusianu, pretențiua a fi îngrijiti ca civili. Armata colonială se recrutează: 1) din soldați serviți, cari intră din nou cu premiu; 2) din parisieni obligați la serviciu militar, cari înainte tragerii la sorți declară, că voiescu să mergă de bună voia în armata colonială; 3) din contingentele colonielor, care se chiamă în serviciu activu pentru unu an. În sfârșitu se crează prin aceeași lege unu corp nou de armată, alu 20-lea, pentru Alger și Tunis.

Propaganda grecă în Albania.

O telegramă din Scutari d'Albania col munită, că în Albania suntu o mulțime de agenți greci, cari facu propagandă pentru unirea cu Grecia. Autoritățile turcesce îi urmărescu pasu de pasu și au și pus mână pe mulți din ei. Etă ce află „Pol. Korr.“:

Autoritățile din Albania, cu deosebire mutesarifulu din Durazzo, Hafiz-pașa, continuă cu mare zel și succesu cercetările privitoare la agitațiunea secretă pentru anexiunea Albaniei la Grecia. Albanesulu Gany-bei, care a deșteptat bănueli în contra încă în anul trecut prin petrecerea sa în Atena și care fu chiamat la Skutari, pentru ca să și dea seamă, e acuma arestatu, după ce s'a constatat, că a fost în timpul din urmă de mai multe ori noptea în casa consulului grecesc din Skutari și că a asistat la unu banchetu, datu din partea consulului cu ocasiunea zilei onomastice a regelui grecesc. Și personalulu beului, care se compune din 5 servitori, fu arestatu și totu așa s'a datu ordinu de arestare în contra fratelui său mai bătrănu, care trăiesce în Tirana. Cercetările au descoperit până acum, că propaganda grecă e întinsă aproape peste Albania întregă; der succesulu fu până acum foarte mic, și anume în Albania de sus nu a putut prinde rădăcină.

DIVERSE.

Princesa Halamatamba.—Regele Cetywayo n'arță fi creșutu odată cu capulu, că familia sa va ajunge în miseria. O nepoță a sa, frumoasă princesă Halamatamba a trebuit chiar să uite ori ce mândria și să devie — comediantă, căci fomea nu respectă nici unu stomacu, fia și regal. Ea fugise din patria sa cu unu matroz englesu, care apoi a părăsit-o fără milă și fără pâne prin cetă Londrei. Unu directoru de teatru, alu cărui repertoriu se compune mai numai din „Coliba lui Moșu Toma“, a pus ochii pe princesa Zulushor și cu această achiziție a avut unu succes mare. Atătu în Londra, cătu și în provinciă, unde publiculu ceta pe afișuri cu litere gróse, că princesa Halamatamba va juca pe „Mama Chloe“, lumea alergă în teatru ca la o minune.

Editoru: Iacobu Muresianu.

Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Muresianu

în Europa să cerceteze alcătuirea ei. Mai târziu se constată, că apa dela Mtagata este puțin alcalică și că însușirile sale alcalice provin din aceea, că într'ensă se află și carbonat de natriu.

În 18 Martie Stanley porni înapoi spre Kafurro. Pe drum elu pușcă unu rinocer alb și astfel ajunse în 19 „încărcat de carne“ în reședința lui Rumanika, unde nu mai rămase multă vreme.

Intr'una din zile elu visită magazinulu, în care Rumanika și ținea armele și alte lucruri. Să ne spună elu însuși, ce a vedutu în acestu magazin.

„Se aflau vre-o șese-spre-șee figuri de rațe lucrate din alamă de arăpile de aramă, șee figuri ciudate din același metalu, care semănau cu nisce taranți și șee vaci de aramă fără capu. Mai departe topore pentru luptă, de feră, lucrate cu o adevărată măiestrie, lănci cu două tăieși și altele la ambele capete ale mânerului cu o mulțime de inele adunate la unu locu în formă de globu. Mai vedu apărătoare de musce colosale, ale căroru mâner dovediau dibăcia indigenilor ce le făcuseră; cuțite massive, asemenea cuțitelor măcelarilor noștri, cu tăieși lustruite. Nisce împletituri alcătuite din iarbă fină totu de către indigeni se puteau asemena în măiestria lucrării cu țesăturile noastre cele mai bune de bumbac. Scaunulu regescu era unu capu d'operă de strungărie africană. Elu era sculptat

dintr'o singură bucată massivă de lemn de arbore de bumbac. Afară de acestea mai erau cesci, pahare, talere și blide lucrate din lemn în chipulu celu mai minunat. Dobeles așezate în șir afară te făceau să presupu, după modul cum erau lucrate, ce larmă trebuiau să facă, când aveau să fia întrebuintate la semnalele de războiu.“

După-ce și luă norocul bun dela Rumanika în chipulu celu mai prietenesc, se îndreptă călătorulu nostru în 26 Martie din nou spre miadă-și. Drumulu ducea mai întâiu prin țerile Uhimba și Usui. În această din urmă domnia o mare fomete. Lucrurile de mâncare nu se puteau căpăta decât cu prețuri de totu mari, și astfel stofele și sîrma lui Stanley scădeau în modul celu mai simțitoru. În cele din urmă călătorulu nostru se vedu silitu a părăsi direcțiunea luată și a apuca deocamdată spre sud-ostu. Caravana făcea în fiecare di marșuri cu multu mai mari decât mai înainte, ca astfel să scape din ținuturile chinuite de fomete.

Ostenelele acestea prea mari pricuiniră mórtea unuia din cei mai iubiți soți de drumu ai lui Stanley, care-lu însoțise dela plecarea sa din Europa și care-i făcuse multe servicii însemnate. Credinciosulu „Bull“, singurul câne ce-l mai rămăsese călătorulu nostru, de vre-o câte-va zile însoția numai cu mare greutate ca-

ravana. În sfârșitu, neputându-se țari mai departe, elu rămase mortu în mijloculu drumului.

Stanley dice despre acestu soț credincios și folositoru următoarele cuvinte:

„Bietulu câne! Câte servicii mi-a făcutu elu mie. Cine se bucura mai tare ca elu, când aușia pușca troscăniind prin desșurile pădurilor! Cu câtă plăcere întâmpina elu ori ce succesu vânătorescu alu stăpănului său, încuragiându-lu pe acesta cu lătratul său atătu de vioiu! Cătu alergase elu prin păduri, prin șesuri arse de sóre și prin șirurile de munți! Cu câtă cutezanță se arunca prin giungle, prin locuri băltoșe și prin torente de apă! În nopțile cele întunecoșe glasulu său depărta din jurulu taberei cuprinse de ostenele animalele sălbatice și pe omenii cei răi. Elu răspundea cu curagiu la lătratul neplăcutu alu mănăcișelor și hiene, și leopardulu setos de sânge nu-lu înspăimănta. Sălbaticii rămăneau uimiți vedându-lu atătu de isteț și de cutezătoru, și nu arare-ori aceia, cari voiau să atace caravana, se înspăimăntară și fură luați pe fugă de neprețitul „Bull“. — Și acum trebuie să te perdă, iubitul meu tovarășu!... Odihnesce în pace de multele oboseli, ce le-ai suferit pentru mine!... Sórtea ta a fost asemenea cu a celorlalți soți ai tăi!“

(Va urma.)

Cursul la bursa de Viena

26 din Mai st. n. 1886

Rentă de aur 4%	105.45	Bonuri croato-slavone	105.20
Rentă de hârtă 5%	94.90	Despăgubire p. dijma de vin ungh.	99.75
Imprumutul căilor ferate ungare	153.70	Imprumutul cu premiu ungh.	119.50
Amortizarea datoriei căilor ferate de ostu ungh. (1-ma emisiune)	100.70	Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	124.60
Amortizarea datoriei căilor ferate de ostu ungh. (2-a emisiune)	128.75	Renta de hârtă austriacă	85.20
Amortizarea datoriei căilor ferate de ostu ungh. (3-a emisiune)	118.—	Renta de arg. austr.	85.40
Bonuri rurale ungare	105.30	Renta de aur austr.	117.20
Bonuri cu cl. de sortare	105.30	Losurile din 1860	138.60
Bonuri rurale Banat-Timișu	105.30	Acțiunile băncel austro-ungare	869.—
Bonuri cu cl. de sortare	105.30	Act. băncel de credit ungh.	289.50
Bonuri rurale transilvane	105.30	Act. băncel de credit austr.	283.60
		Argintul — Galbini împărătesc	5.95
		Napoleon-d'ori	10.03
		Mărci 100 imp. germ.	62.05
		Londra 10 Livres sterlinge	126.75

Bursa de București.

Cota oficială dela 13 Mai st. v. 1886.

	Cump.	vend.
Renta română (5%)	90 1/2	91 1/2
Renta rom. amort. (5%)	94 1/2	95 1/2
convert. (6%)	86—	87—
Impr. oraș. Buc. (20 fr.)	31—	33—
Credit fonc. rural (7%)	104—	105—
" " (5%)	87—	88—
" " urban (7%)	99 1/2	100 1/2
" " (6%)	91—	92—
" " (5%)	82—	82 1/2
Banca națională a României 500 Lei	—	—
Ac. de asig. Dacia-Rom.	—	—
" " Națională	—	—
Aur contra bilete de bancă	14.60	14.70
Bancnote austriace contra aur.	2.01—	2.03

Cursul pieței Brașov

din 27 Mai st. n. 1886.

Bancnote românești	Cump.	8.66	Vend.	8.69
Argint românesc		8.60		8.65
Napoleon-d'ori		9.98		10.02
Lire turcesc		11.27		11.30
Imperiali		10.26		10.29
Galbeni		5.90		5.94
Scrisurile fonc. »Albina«		100.—		101.—
Ruble Rusesc		123.—		124.—
Discontul				7—10 % pe an.

Băile (Scaldele).

dela Săn-Georgiul Năsăudului (N.-Szent-György) din comitatul Bistrița-Năsăud (Transilvania.)

Inceputul sezonului cu

fieele lui Iunin a. c.

Apă minerală, muriatică de natron, folositore contra febre intermittente inveterate, infarcte ale ficatului și splinei, alterațiuni ale digestiunii și ale funcțiunilor intestinelor, Hämorrhoid, anomalii de menstruațiune, blenorhoe uterină, cataru cronicu de plumân, calcule de rărunchi și băsică, scrofule, slăbiciune de nervi, hyponchondriă, și histeriă.

Stațiunea călei ferate cea mai apropiată Bistrița, trei ore departe dela băi.

Informațiuni mai de aproape dă

Administrațiunea băilor.

(1—3)

Utensiliile unei fabrice de oțet.

(Stâlpi, putini pentru plămădelă, vedre, butoie) ce se află toate încă în bună stare sunt de vândare. — Informațiuni mai de aproape se dau în Strada Postei (Nonnengasse) Casa Nr. 602.

1—3

Avisu d-loru abonati!

Rugăm pe d-nii abonati ca la reînnoirea prenumerațiunii să binevoiască a scrie pe cuponul mandatului postal și numeri de pe fâșia sub care au primitu diarul nostru până acuma.

Domnii ce se abonează din nou să binevoiască a scrie adresa lămurită și să arate și posta ultimă.

ADMINISTR. „GAZ. TRANS.“

Mersul trenurilor

pe linia Predeal-Budapesta și pe linia Teiuș-Arad-Budapesta a călei ferate orientale de stat reg. ung.

Predeal-Budapesta				Budapesta-Predeal					Teiuș-Arad-Budapesta				Budapesta-Arad-Teiuș.				
	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren omnibus	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren omnibus		
Bucuresc	—	—	7.45	Viena	—	—	—	—	—	Teiuș	11.09	—	3.56	Viena	11.00	—	—
Predeal	—	—	12.50	Budapesta	6.47	1.45	3.15	6.20	8.00	Alba-Iulia	11.46	—	4.27	Budapesta	8.05	—	8.00
Timiș	—	—	1.09	Szolnok	10.37	3.44	7.29	9.11	11.40	Vintul de jos	12.20	—	4.53	Szolnok	11.02	—	11.40
Brașov	—	—	1.40	P. Ladány	1.44	5.21	8.27	11.26	2.31	Șibot	12.52	—	5.19	Arad	11.12	—	12.00
Feldiara	6.22	—	2.27	Oradea mare	5.33	6.41	—	1.28	—	Orăștia	1.19	—	5.41	Glogovaț	3.37	—	5.25
Apatia	7.01	—	2.55	Várad-Velenceze	—	—	9.45	2.00	—	Simeria (Piski)	1.48	—	6.08	Gyrok	4.13	—	6.19
Agostonfalva	7.33	—	3.38	Fugyi-Vásárhely	—	—	9.59	2.11	—	Deva	2.35	—	6.39	Pauliș	4.38	—	6.46
Homorod	8.01	—	4.17	Mező-Telegd	—	7.14	10.28	2.34	—	Branicica	3.04	—	7.04	Radna-Lipova	4.51	—	7.00
Hașfaleu	8.45	—	4.47	Rév	—	7.42	11.36	3.18	—	Ilia	3.36	—	7.29	Conop	5.10	—	7.23
Sighisoara	10.10	—	5.42	Bratca	—	—	12.10	3.41	—	Gurasada	3.50	—	7.41	Bérvova	5.38	—	7.51
Elisabetopole	10.29	—	7.37	Bucia	—	—	12.43	4.01	—	Zam	4.25	—	8.12	Soborșin	5.57	—	8.10
Mediaș	10.39	—	8.01	Ciucia	—	8.31	1.31	4.26	—	Soborșin	5.09	—	8.49	Zam	6.42	—	5.58
Copșa mică	11.19	—	8.21	Huedin	—	9.01	2.56	5.08	—	Bérvova	5.56	—	9.29	Gurasada	7.14	—	9.28
Micăsasa	11.54	—	9.05	Stana	—	—	3.29	5.27	—	Conop	6.18	—	9.49	Ilia	7.43	—	9.56
Blașu	12.12	—	9.43	Aghirș	—	—	4.00	5.50	—	Radna-Lipova	6.57	6.14	10.23	Ilia	8.01	—	10.17
Crăciunel	12.56	—	10.30	Ghirbău	—	—	4.18	6.02	—	Pauliș	7.12	6.30	10.37	Branicica	8.21	—	10.38
Teiuș	1.30	—	10.50	Nedeșdu	—	—	4.36	6.24	—	Gyrok	7.27	6.47	10.52	Deva	8.47	—	11.05
Aiud	1.45	—	11.29	Clușa	10.01	—	5.05	6.43	—	Glogovaț	7.56	7.17	11.18	Simeria (Piski)	9.05	—	11.23
Vintul de sus	2.11	—	11.47	Apahida	10.26	—	—	7.03	—	Arad	8.10	7.32	11.32	Orăștia	10.10	—	12.24
Uióra	2.55	—	11.35	Ghirș	10.52	—	—	7.26	—	Szolnok	2.39	—	4.53	Șibot	10.34	—	12.53
Cucerdea	3.17	—	1.04	Cucerdea	12.37	—	—	8.51	—	Budapesta	3.16	—	5.10	Vintul de jos	11.04	—	1.22
Uióra	3.24	—	1.39	Uióra	1.36	—	—	9.31	—	Viena	6.50	—	8.16	Alba-Iulia	11.19	—	1.40
Cucerdea	3.31	—	1.39	Uióra	1.48	—	—	9.43	—	Teiuș	—	—	6.05	Budapesta	12.05	—	2.24
Ghirist	3.31	—	2.07	Vintul de sus	1.57	—	—	9.51	—	Arad-Timișara				Simeria (Piski) Petroșeni			
Apahida	4.09	—	3.03	Aiud	2.06	—	—	9.58	—								
Clușa	5.36	—	5.08	Teiuș	2.46	—	—	10.24	—								
Nedeșdu	5.56	—	5.35	Crăciunel	3.01	—	—	10.44	—								
Ghirbău	6.16	—	8.00	Blașu	3.45	—	—	11.28	—								
Aghirș	6.37	—	8.34	Micăsasa	4.06	—	—	11.44	—								
Stana	6.53	—	8.59	Copșa mică	4.45	—	—	12.18	—								
Huedin	7.08	—	9.34	Mediaș	5.05	—	—	12.36	—								
Ciucia	7.34	—	10.16	Elisabetopole	—	—	—	1.22	6.01								
Bucia	7.55	—	11.04	Sighisoara	—	—	—	1.56	6.40								
Bratca	8.35	—	12.17	Hașfaleu	—	—	—	2.34	7.20								
Rév	8.53	—	12.47	Homorod	—	—	—	3.02	8.01								
Mező-Telegd	9.12	—	1.21	Agostonfalva	—	—	—	4.41	10.05								
Fugyi-Vásárhely	9.31	—	2.05	Apatia	—	—	—	5.30	11.02								
Várad-Velinte	10.06	—	3.08	Feldiara	—	—	—	6.03	11.37								
Oradea-mare	10.25	—	3.39	Brașov	—	—	—	6.35	12.14								
P. Ladány	10.35	—	3.55	Timiș	—	—	—	7.14	1.09								
Szolnok	10.41	—	4.06	Predeal	—	—	—	—	1.50								
Buda-pesta	10.51	—	10.37	Bucuresc	—	—	—	—	2.48								
Viena	12.37	—	1.45					—	3.23								
	2.58	—	5.34					—	4.56								
	6.00	—	10.05					—	9.40								
	—	—	10.50														
	3.00	8.50	6.05														

Nota: Orele de noapte sunt cele dintre liniile groșe.